

योगशतक—सम्पादनम्*

ला. द. भारतीयसंस्कृतिविद्यामन्दिरग्रन्थमालायाश्चतुर्थग्रन्थाङ्करूपेण याकिनीमहत्तरा-
सुनुश्रीहरिभद्रसूरिप्रणीतं स्वोपज्ञटीकासहितं 'योगशतकप्रकरणम्' तथा खण्डितापूर्णरूपेण
लब्धत्वाद् अज्ञातग्रन्थ-ग्रन्थकाराभिधानो ग्रन्थविषयविभागावलोकनेन श्रीहरिभद्रसूरिप्रणीतः
'ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयः' इति अस्माभिः परिकल्पिताभिधानो ग्रन्थश्चेति प्रकरणयुगलं
प्रकाश्यते ।

तत्र योगशतकं मूलमात्रं डॉ० झवेरी इन्दुकलाभगिन्या पाण्डित्यपूर्णगूर्जरगिरानुवादेन
विस्तृतप्रस्तावनया च सह सम्पाद्य प्रसिद्धिं प्रापितम् । साम्प्रतं तदेव अद्यावध्यज्ञातया
स्वोपज्ञटीकया समलङ्कितं प्रसिद्धिं नीयते । अस्य किलैकैव ताडपत्रोपरि लिखिताऽति-
प्राचीना शुद्धप्राया प्रतिः कच्छदेशान्तर्गतमाण्डवीनगरस्थखरतरगच्छीयजैनज्ञानभाण्डागारे
सुरक्षिताऽऽसीत् । सा च प्रतिस्तद्भाण्डागाररक्षक-माण्डवीजैनश्रीसङ्गमान्यमहानुभावश्रेष्ठिवर्यश्री-
मोहनलाल पोपटभाई शाहद्वारा समासादिता । अस्याः प्रतेः षट्त्रिंशत्पत्राणि । प्रतिपत्रं ताड-
पत्रपृथुलत्वानुसारेण कस्मिंश्चित्पत्रे चतस्रः यावत् कस्मिंश्चित्पत्रे सप्तापि पङ्क्तयो वर्तन्ते ।
प्रतिपङ्क्ति क्वचित्षट्षष्टिः सप्ततिः यावत् क्वचिदशीत्यक्षराण्यपि लिखितानि दृश्यन्ते । प्रति-
रियं मध्ये छिद्रयुता विभागद्वयेन च लिखिता वर्तते । आयाम-पृथुलत्वे किलास्याः प्रतेः
१३।२। इंचप्रमितमस्ति । प्रतिरियं केनापि विदुषा मुनिप्रवरादिना साद्यन्तं वाचिता
संशोधिता चेति शुद्धप्राया क्वचित्क्वचिच्च टिप्पणीयुताऽपि वरीवृत्त्यते । अस्याः प्रतेः
प्रान्तभागे "संवत् ११६५ फाल्गुन सुदि ८ लिखितेति" इतिरूपा लेखनसमयावेदिका
पुष्पिका वर्तते इति अस्याः प्रतेः लेखनकालः ११६५ वर्षरूपः स्पष्टमेव ज्ञायते ।

शुद्धप्रायाया अस्या एकस्या एव प्राचीनतालपत्रीयप्रतेराधारेणास्य स्वोपज्ञटीका-
विभूषितस्य योगशतकप्रकरणस्य सम्पादनं संशोधनं च विहितमस्ति । यद्यपि प्रतिरियं
सामान्यभावेन शुद्धरूपा वर्तते तथाप्यनेकानेकेषु स्थलेष्वशुद्धयो वर्तन्त एव इत्यतस्तत्र तत्र
स्थलेषु तत्तद्विषयकग्रन्थाद्याधारेणास्य ग्रन्थस्य सुचारुसंशोधनकृते प्रयतितमस्ति ।

❁ श्रीहरिभद्रसूरिविरचितं योगशतकं स्वोपज्ञवृत्त्या सहितम्, ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयश्च (प्रका-
शक ला. द. भारतीय संस्कृति विद्यामन्दिर, अमदावाद, ई. स. १९६५) इत्येतस्य सम्पादनस्य
प्रस्तावना ।

ग्रन्थस्यास्य पाण्डित्यपरिपूर्णा प्रतिकृतिः (प्रेस कौपी) भोजककुलमण्डनस्य गृहस्थ-भावेऽपि प्राप्तात्परमणताधर्मस्य धर्मात्मनो गिरधरलालस्य पौत्रेण तथा आत्परमणतानिष्ठस्य धर्मभावनावासितान्तःकरणस्य मोहनलालस्य नन्दनेन अमृतलालपण्डितेनातिसावधानतया विहितेत्यस्य ग्रन्थस्य सम्पादने संशोधने चातिसौकर्यं सञ्जातम् ।

द्वितीयः किल खण्डितापूर्णलब्धत्वाद् अस्मत्कल्पिताभिधानो ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयनामा ग्रन्थोऽस्मिन्ग्रन्थाङ्के प्रकाश्यते । अयं किल ग्रन्थोऽणहिरपुरपत्तनीयशतशःखण्डीभूततालपत्रीयग्रन्थराशिभ्यात् शीर्णविशीर्णतालपत्रखण्डरूपेण मयव समुपलब्धो मम पार्श्वं पव वर्तते । इयं हि प्रतिः प्रतिपत्रं सञ्जातद्वित्रखण्डा द्वात्रिंशत्पत्रात्मिकाऽपूर्णा ४२३ श्लोकपर्यन्तमासादिताऽस्ति । प्रतिपत्रं चतस्रः पञ्च वा पङ्क्तयो वर्तन्ते । प्रतिपङ्क्ति पञ्चचत्वारिंशद् यावदष्टचत्वारिंशदक्षराणि लिखितानि निरीक्ष्यन्ते । प्रतिरियं प्रायः शुद्धैव वर्तते तथापि क्वचित्क्वचिदशुद्धयोऽपि दृश्यन्ते । अस्याः प्रतेरन्तिमं पत्रं नोपलब्धमिति निश्चिततया न ज्ञायते कस्मिन्समये लिखितोऽयं ग्रन्थः ? इति, तथापि लिपितालपत्रीयजातिलेखनपद्धत्याद्यवलोकनेन इयं प्रतिः द्वादश्यां शताब्द्यां लिखितेत्यनुमीयते । प्रतिरियमायाम-पृथुलत्वे ११॥ × १॥ इंचप्रमाणा वर्तते । अस्याः प्रतेः द्वादश पत्रं सर्वथैव नोपलब्धम् । तथा ७ तः १०, २२, २४, २६, २९तः ३२ पत्राणामुत्तरविभागो नष्ट इति नोपलब्धः ।

अस्याः शीर्णविशीर्णखण्डखण्डीभूतापूर्णप्रतेराधारेणास्य ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयग्रन्थस्य सम्पादनं संशोधनं च विहितमस्ति । अस्यापि ग्रन्थस्य वैदुष्यपूर्णा प्रतिकृतिः (प्रेस कौपी) पण्डितश्रीअमृतलालेनैवातिसावधानतया महता श्रमेण निर्मिताऽस्ति, येनास्यापि सम्पादने संशोधने च समधिकं सौकर्यमजनि ।

किञ्च—अस्य ग्रन्थयुगलस्य संशोधनं केवलं मयव विहितमिति नास्ति । किन्तु पण्डितश्रीसुखलालजित्—ला. द. भा. सं. विद्यामन्दिरमुख्यनियामकदलसुखमालवणिया-पण्डितअमृतलाल-मुनिप्रवरश्रीजम्बूविजयजी-प्रज्ञांशमुनिवरश्रीकान्तिविजयप्रभृतिभिः स्थानस्थानेषु संशोधनं संसूचनं च विहितमस्ति । अपि च पण्डितश्रीअमृतलालेन तु प्रतिकृतिविधानादारभ्य प्रुफपत्राद्यवलोकन-परिशिष्टविधानादिसमग्रकार्येषु दत्तचित्ततया साहाय्यं विहितमस्तीति समवधारयन्तु विद्वांसः ।

ग्रन्थयुगलमप्येतद् योगविषयकं वर्तत इति तन्मार्गसिसाधयिषवो जिज्ञासवो वा मुनिवरा विद्वांसश्चावश्यमेवाऽऽसादयिष्यन्ति स्वेप्सितमेतद्ग्रन्थयुगलावगाहनेन ।

ग्रन्थकारः

स्वोपज्ञटीकासमलङ्कृतस्यास्य योगशतकाख्यप्रकरणस्य प्रणेता याकिनीमहत्तरासूनुराचार्यश्रीहरिभद्रसूरिरेवेति तत्पुष्पिकाद्यवलोकनेन स्पष्टमेव ज्ञायते । प्रस्तुतग्रन्थकर्तुराचार्यस्य सत्तासमय-निवासस्थान-जीवन-पाण्डित्य-ग्रन्थनिर्माणादिविषये डॉ. याकोबी-पण्डितसुखलालजी-श्रीजिनविजयजी-प्रज्ञांशश्रीकल्याणविजयजी-डॉ. झवेरी इन्दुकलाभगिनीप्रभृतिभिरनेकैर्विद्वत्प्रवरैः सुबहु विचारितमुल्लिखितमपि चास्तीति नात्रार्थं कश्चित्प्रयासो विधीयते । केवलं श्रीहरिभद्रसूरिपादविरचितनवीनग्रन्थनामोल्लेखादिविषये किञ्चित्प्रयत्यते । तत्र ताव-

तत्प्रकाश्यमानैषा योगशतकप्रकरणस्य स्वोपज्ञटीका कच्छदेशीयमांडवीनगरस्थितखरतर-
गच्छीयजैनज्ञानकोशात् साम्प्रतमेव प्राप्ताऽस्ति । न खल्वियं ग्रन्थरचनाऽद्य यावद् ज्ञातचरा-
ऽऽसीदिति । तथाऽस्यां स्वोपज्ञटीकायां “ निर्लोडितं चैतदुपदेशमालादिष्विति नेह प्रयत्नः ”
(पृ. २४) इत्युल्लेखदर्शनात् साम्प्रतं कुत्राप्यदृश्यमानः श्रीमद्भिरचित उपदेशमालाख्यो
ग्रन्थ आसीदिति निश्चीयते । एवमेव श्रीमद्भिर्मलयगिर्याचार्यपादैः श्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रम-
णचरणनिर्मितसङ्ग्रहणीप्रकरणवृत्तौ श्रीहरिभद्रसूरिपुरन्दरविहितायास्तद्वृत्तेः स्थानस्थानेषु
उल्लेखः कृतोऽस्तीत्यतस्तत्संस्मृतिता सङ्ग्रहणीप्रकरणवृत्तिरण्यासीदिति । उपलभ्यते हीयं
जेसलमेरुभाण्डागार-मत्सङ्गृहीतज्ञानकोशादिष्विति । अपरं च श्रीमद्भिर्याकिनीमहत्तरासूनुभिः
स्वकीयाऽऽवश्यकशिष्यहिताख्यलघुवृत्तिप्रारम्भे “ यद्यपि मया तथाऽन्यैः कृताऽस्य विवृ-
तिस्तथापि सङ्क्षेपात् । तदुचितसत्त्वानुग्रहहेतोः क्रियते प्रयासोऽयम् । ” इत्युल्लेखदर्शना-
द्विदुषाम् तद् ज्ञातचरमेव यत्-श्रीमद्भिः पूर्वं आवश्यकसूत्रोपरि बृहद्वृत्तिविरचिता, तदनन्तरं
शिष्यहिताख्या लघुवृत्तिरिति । तथा मलधारिश्रीहेमचन्द्रसूरिपादसंस्मृतशिष्यहितावृत्तिटि-
प्पनकान्तर्वर्त्तिनः “ यद्यपि मया वृत्तिः कृता ” इत्येवंवादिनि च वृत्तिकारे “चतुरशीतिसह-
स्रप्रमाणाऽनेन वाऽऽवश्यकवृत्तिरपरा कृताऽऽसीदिति प्रवादः ” इत्युल्लेखदर्शनाच्च सा बृहद्वृ-
त्तिश्चतुरशीतिसहस्रश्लोकप्रमाणाऽऽसीदित्यपि विदितचरमेव प्रज्ञावतां प्राज्ञानामिति । तथापि
‘तत्र बृहद्वृत्तौ तैः सूरिशकैः के के पदार्थाः कथं व्यावर्णिताश्चर्चिता वाऽऽसन्?’ इत्यावे-
दकोऽतिगाम्भीर्यपूर्ण एक उल्लेखस्तैः स्वविरचितनन्दिसूत्रलघुवृत्तौ “ साङ्केतिकशब्दार्थसम्ब-
न्धवादिमतमप्यावश्यके नयाधिकारे विचारयिष्यामः ” (पृ. ६८) इतिरूपो निष्टङ्कितोऽस्ति ।
एतदेकोल्लेखमात्रदर्शनादेतज्ज्ञायते यत्-श्रीमद्भिस्तत्र बृहद्वृत्तौ दार्शनिकजगदश्चर्यकारका
एतादृशः संख्यातीताः पदार्था वादिमताश्च व्यावर्णिताश्चर्चिता निरस्ताश्चापि भविष्यन्तीति ।
दुर्दैवमेतदास्माकीनं यत्सा चिरकालादेव दुःपमाकालेन कवलितेति ।

ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयकारः

मत्परिकल्पितनाम्नः प्रस्तुतस्य ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयाख्यस्यास्य प्रकरणस्यान्तिमं पत्रं
तावन्नोपलब्धमिति तत्प्रणेतृतन्नामादिविषयकं किमपि प्रमाणं साक्षान्नास्तीति प्रागेवाऽऽ-
वेदितम् । तत्र खण्डितापूर्णलब्धस्यास्य प्रकरणस्य ‘ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयः’ इति नाम
ग्रन्थाद्यश्लोकोक्तविषयानुसारेण मत्परिकल्पितमेव । निर्माता पुनरस्य प्रकरणस्यैतद्ग्रन्थगत-
विषयादिविचारणेन याकिनीमहत्तरासूनुराचार्यश्रीहरिभद्रपाद आभाति । तथाहि-तत्र
तावद् यथाऽन्येषु श्रीहरिभद्राचार्यविनिर्मितेषु योगदृष्टिसमुच्चयप्रभृतिग्रन्थेषु श्रीमहावीरजिन-
नमस्कारः प्रतिपाद्यविषयोऽल्लेखश्च दृश्यते तथाऽत्रापि ग्रन्थ इति । तथा योगदृष्टिसमुच्चय-
योगविन्दु-अष्टकप्रकरण-विंशतिविशिकादिप्रकरणेषु यादृशी विषयविभागविचारणपरिपाटी
यादृशश्च पारिभाषिकशब्दप्रयोगो वरीवृत्त्यते तथैवात्रापि ग्रन्थे तादृश्येव विषयविचारणपरि-
पाटी तादृश एव च पारिभाषिकशब्दादिप्रयोगो दृष्टिपथमवतरति । तथा ललितविस्तरा-
वृत्त्यादिवदत्रापि प्रकरणे ‘आगमेनानुमानेन०’ इति श्लोकोऽपि वर्तते । एवमेव योगविन्दु-
प्रकरणे ‘दानं भृत्याविरोधेन’ इत्यत्र यथा ‘भृत्याविरोध’ वाक्यप्रयोगो वर्तते तथाऽत्रापि
प्रकरणे ‘भृत्यानामुपरोधेन’ (श्लो० १९०) ‘भृत्यानामुपरोधश्च’ (श्लो० २००) इत्यत्र
दृश्यते । तथैव षोडशकप्रकरणे ‘अद्वेषो जिज्ञासा’ इत्यादिपथे यथाऽष्टाङ्गानां निरूपणं

तथाऽत्रापि 'अद्वेषश्चैव जिज्ञासा' (श्लो० ३५) इति पद्ये निरीक्ष्यते । ललितविस्तरावृत्ति-योगदृष्टिसमुच्चयादिषु यथा इच्छायोगादीनां स्वरूपं वर्तते तथैवाऽत्रापि प्रकरणे १८९-९१ पद्येषु निरूप्यते । तथा योगदृष्टिसमुच्चये यथाऽवेद्यसंवेद्यपदवर्त्यपि मित्राद्याद्यचतुर्दृष्टि-गतविशिष्टगुणान्वितो व्यावर्णितोऽस्ति तथाऽत्रापि 'मिथ्यादृष्टिरपि ह्युक्तः स च तादृक्-क्रियान्वितः' इति ५४ पद्ये व्यावर्णितोऽस्ति ।

एतानि पुनर्विशिष्टस्थानानि यान्यस्य प्रकरणस्य श्रीहरिभद्राचार्यकृतत्वमावेदयन्ति--

१. अत्राधिकारिणोऽप्युक्ता अपुनर्वन्धकादयः । त्रय-पद्यं श्लो० ३७ । अहिगारी पुन पत्थं विण्णेओ अपुणर्वन्धगाइत्ति । —योगश० गा० ९.
२. न जानाति तामन्यो नष्टनाशनः—श्लो० १३६ ।
गुरुणो अजोगिजोमो० जोगिगुणहीलणाणदृणासणा० —योगश० गा० ३७.
३. देवताबहुमानेन—श्लो० १६३ ।
गुरु-देवयाहि जायइ--योगश० गा० ६२.
४. शिवज्ञानं य आसाद्य--इत्यादि २६३-६५ शिवागमश्लोकाः
एतीए एस जुत्तो सम्भं असुहस्स खवग मोणेओ । —योगश० गा० ८५.
५. कायपातादिभावेऽपि शुभालम्बनयोगतः । —श्लो० १७१ ।
तह कायपाइणो ण पुण चित्तमहिक्किच्च बोहिसत्त त्ति । —योगश०—गा० ८८.
६. आश्चर्यभावतस्त्वाशु कश्चित् तेनैव जन्मना । —श्लो० ४१३ ।
जइ तम्भवेण जायइ जोगसमत्ती । —योगश० गा० ९२.
७. श्लो० ३९२तः ९४ मृत्युज्ञानचिह्नानि ।
णाणं चागम-देवय-पइहा--सुमिणंधरादऽदिट्ठीओ । —योगश० गा० ९७.

सङ्क्षेपेणैतेषामुपर्युल्लिखितानां प्रमाणानामनुसन्धानेनैवं ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयप्रकरणं श्री-हरिभद्राचार्यसंस्त्रितमेवाऽऽभाति । अपि चात्र मुख्यवृत्त्या योगशतकप्रकरणेनैव सह तुलना विहिताऽस्ति । किञ्च यदि श्रीहरिभद्रसूरिपादप्रणोतयोगविन्दु-योगदृष्टिसमुच्चय-अष्टकप्रकरण-षोडशकप्रकरण-विशिकाप्रकरणादिभिः सहास्य प्रकरणस्य तुलना विधीयेत तदाऽस्य प्रकरणस्य श्रीहरिभद्रकृतत्वनिश्चायकानि प्रभूतानि प्रमाणानि समुपलभ्येरन्नित्यत्र न कश्चित्सन्देहलेश इति । प्रयतिष्यते किलैतदर्थं समयान्तरे पृथग्लेखरूपेण ।

अत्रैतत्किल ज्ञापनीयमस्ति यदिदं ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयाख्यं प्रकरणं द्वात्रिंशत्पत्रं ४२३ पद्यं यावच्च खण्डितापूर्णरूपेण सम्प्राप्तमस्ति तथाप्यस्य प्रकरणस्य प्रान्तभागवत्ति एकं पत्रं पत्रद्विकमेव वा विनष्टं सम्भाव्यते, नाधिकमिति ।

अपि चैतत्प्रकरणावलोकनेनैतदपि सम्भाव्यते यत्-श्रीमद्भिर्हरिभद्रसूरिचरणैः सर्वदर्शन-समन्वयसाधकान्यन्यान्यप्येतादृशि भिन्नभिन्नानि प्रकरणानि संस्त्रितान्यवश्यमेव भविष्यन्तीति ।

अतस्तावदिदं निवेद्यते—येन कच्छमांडवीस्थखरतरगच्छीयज्ञेनभाण्डागारप्रतिपालकेन शाह मोहनलाल पोषटलाल महानुभावेन स्त्रोपज्ञटीकायुता योगशतकप्रकरणप्रतिरत्तिचिर-

कालं यावदस्मभ्यमौदार्यभावेन समर्पिता, यैश्च विद्वत्प्रवरैरेतद्ग्रन्थयुगलस्य संशोधने भिन्न-भिन्नरूपेण महामूल्यं साहाय्यं वितीर्णं तेभ्यः सर्वेभ्योऽपि साभारं धन्यवाददानं न विस्मरति मम हृदयम् ।

निवेदकः—

बृहद्गुरुप्रवर्त्तककान्तिविजयशिष्याणु-
गुरुप्रवरश्रीचतुरविजयचरणोपासकः
मुनिः पुण्यविजयः ।

[‘ श्रीहरिभद्रसूरिविरचितं योगशतकं स्वोपज्ञवृत्त्या सहितम्, ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चयश्च ’
इत्येतस्य सम्पादनस्य प्रस्तावना, अमदावाद, १९६५]

प्रबुद्धरौहिणेय-सम्पादनम्*

अस्य प्रबुद्धरौहिण्याभिधनाटकस्य कर्तारः श्रीमद्वादिदेवसूरिशिष्यश्रीजयप्रभसूरिशिष्याः
श्रीमन्तो रामभद्रमुनिवरा इति प्रस्तावनान्तर्गतेन—

“ वादीन्द्रस्मयसंचयव्ययचणः श्रीदेवसूरिः प्रभु-

स्तद्गच्छाम्बुधिपार्वणोऽमृतरुचिः सैद्धान्तिकग्रामणीः ।

श्रीमत्सूरिजयप्रभः शमनिधिस्रैविद्यवृन्दारक-

स्तच्छिष्योऽस्ति समस्तनिस्तुपगुणारामः स रामः कविः ॥

सत्यं सन्त्येव शीतांशुसंगीतवनितादयः ।

धुर्यं किमपि माधुर्यं रामभद्रगिरां पुनः ॥

ततस्तद्विरचितं सकर्णश्रव्यनव्योक्तिसूक्तिमुक्ताञ्चितं विविधस्निग्धरसवैदग्ध्यनिधानं
प्रबुद्धरौहिण्याभिधानं प्रकरणमभिनेष्यामः । ”
इत्यनेन पाठेन प्रकटमेव प्रतीयते ।

सत्तासमयश्चैतेषां विक्रमीयस्त्रयोदशशताब्दीय एव, श्रीमद्वादिदेवसूरिप्रशिष्यत्वात्
श्रीमत्पार्श्वचन्द्रपुत्र-श्रीमद्यशोवीर-श्रीअजयपालकारितश्रीयुगादिदेवप्रासादान्तरस्य नाटकस्य
सामाजिकैरभिनयसमादेशनाच्च ।

* श्रीरामभद्रमुनिविरचितं प्रबुद्धरौहिण्यम् (प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा, भावनगर,
ई. स. १९१८) इत्येष्य सम्पादकीयनिवेदनम् ।

श्रीमतां वादिदेवसूरीणां प्रभावकचरित्रान्तर्गतेन

“ श्रीभद्रेश्वरसूरीणां गच्छभारं समर्प्य ते ।

जैनप्रभावनास्थेमनिस्तुषथ्रेयसि स्थिताः ॥

रसयुग्मरवौ वर्षे १२२६ श्रावणे मासि संगते ।

कृष्णपक्षस्य सप्तम्यामपराह्णे गुरोर्दिने ॥

मर्त्यलोकस्थितं लोकं प्रतिबोध्य पुरन्दरम् ।

बोधका इव ते जग्मुर्दिवं श्रीदेवसूरयः ॥

त्रिभिविशेषकम् ॥ ”

अनेन पद्यत्रितयेन १२२६ वर्षे दिवंगतत्वं प्रकटमेव । एतेषामेव च सूरिवराणां प्रशिष्य-
त्वादेतद्ग्रन्थकर्तृत्वयोदशशताब्द्यन्तर्भावित्वं स्पष्टमेव ।

श्रीमद्यशोवीरसत्तासमयोऽपि त्रयोदशशताब्दीय एवेति प्राचीनजैनलेखसंग्रहद्वितीयभा-
गान्तर्गतश्रीजालोरदुर्गलेखकात्स्पष्टमेवावबुध्यते । स चायम्—

“ ॐ ॥ संवत् १२२१ श्रीजाबालिपुरीयकाञ्चनगिरिगढस्योपरि प्रभुश्रीहेमसूरिप्रबोधित-
श्रीगूर्जरधराधीश्वरपरमार्हतचौलुक्यमहाराजाधिराजश्रीकुमारपालदेवकारिते श्रीपार्श्वनाथस-
त्कमूलविश्वसहितश्रीकुवरविहाराभिधाने जैनचैत्ये । सद्विधिप्रवर्तनाय बृहद्रच्छीयवादीन्द्र-
श्रीदेवाचार्याणां पक्षे आचन्द्रार्कं समर्पिते ॥ सं. १२४२ वर्षे एतद्देशाधिपचाहमानकुलतिलक-
महाराजश्रीसमरसिंहदेवादेशेन भा० पासूपुत्र-भा० यशोवीरेण समुद्धृते श्रीमद्राजकुलादेशेन
श्रीदेवाचार्येशिष्यैः श्रीपूर्णदेवाचार्यैः । सं. १२५६ वर्षे ज्येष्ठ सु० ११ श्रीपार्श्वनाथदेवे तोर-
णादीनां प्रतिष्ठाकार्ये कृते । मूलशिखरे च कनकमयध्वजादण्डस्य ध्वजारोपणप्रतिष्ठायां
कृतायां । सं. १२६८ वर्षे दीपोत्सवदिने अभिनवनिष्पन्नप्रेक्षामध्यमंडपे श्रीपूर्णदेवसूरिशिष्यैः
श्रीरामचन्द्राचार्यैः सुवर्णमयकलशारोपणप्रतिष्ठा कृता ॥ शुभं भवतु ॥ छ ॥ ”

संशोधनसमयेऽस्य नाटकस्यैकमेव पुस्तकं पत्तनस्थवाडीपार्श्वनाथसत्कपुस्तकभाण्डा-
गारात्सुश्रावक—वाडीलाल-हीराचन्द्र-दलालद्वाराऽऽसादितम् । तच्चातीवाशुद्धं पुरातनं
क्वचित्क्वचित्पतितपाठम् । तदाधारेणैव संशोधितमिदम् । क्वचित्क्वचिदर्थसंगतावसत्या-
मप्यादर्शान्तरालाभेन तथैव मुद्रितम् । तच्च धोमद्भिः संशोध्य वाचनीयमित्यभ्यर्थयते—

श्रीमच्चतुरविजयचरणोपासकः

पुण्यविजयः ।

[‘ प्रबुद्धरौहिणेय’ स्य सम्पादकीयनिवेदनम्, भावनगर, ई. स. १९१८]

✽